

Den 7. september 1999
blev der i sagen

SKS 02-5/98

Sagsøger 1
og
Sagsøger 2

mod

Sagsøgte 1
og
Sagsøgte 2

afsagt følgende

D O M:

Den 9. februar 1998 døde N1, der boede
2200 København N.

N1 efterlod sig ægtefællen Sagsøgte 1
, fællesbarnet Sagsøgte 2 og to sørbørn,
Sagsøger 1 og Sagsøger 2, fra et tidligere æg-
teskab, der var opløst ved skilsmisse.

Ægtefællerne N1 og Sagsøgte 1
oprettede den 21. februar 1994 en ægtepagt, der er lyst i
personbogen den 25. februar 1994.

Endvidere har ægtefællerne oprettet fællestestamente den 9.
maj 1977, der blev tilbagekaldt ved nyt fællestestamente op-
rettet den 12. marts 1980, hvorved det tidligere testamente
tilbagekaldtes. Begge testamenter er oprettet for notaren i
København.

Boet blev udleveret til bobestyrerbehandling ved advokat Skjalm von Bülow i henhold til bestemmelse herom i fællestestamentet fra den 12. marts 1980.

Under boets behandling er der opstået tvist mellem arvingerne om et arveafkald fra sagsøgeren *sagsøger 1* og om den mellem ægtefællerne oprettede ægtepagt.

Sag er herefter anlagt ved skifteretten i København efter reglerne i dødsboskiftelovens § 89.

Sagsøgerne har under sagen nedlagt påstand om, at de sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøger 1, *N1*, og at ægtepagt oprettet den 21. februar 1994 mellem afdøde og afdødes hustru *sagsøgte 1* er ugyldig.

De sagsøgte har påstået frifindelse.

De nærmere omstændigheder er følgende:

I ægteskabet mellem *N1* og *sagsøgte 1* var der almindeligt formuefællesskab.

I det af ægtefællerne den 9. maj 1977 oprettede testamente henstilledes til *N1* særbørn at meddele samtykke til uskiftet bo med begunstigelse af *sagsøgte 1* såfremt samtykke ikke blev givet. Såfremt samtykke blev givet skulle arven skiftes i overensstemmelse med arveovens regler.

Ved skrivelse af 2. februar 1979 rettede advokat Skjalm von Bülow henvendelse til *sagsøger 1* med henblik på at få dennes erklæring om, at hans fars kone kunne hensesidde i uskiftet bo, såfremt hun overlevede faderen. I henvendelsen nævntes afdødes testamente og muligheden for, at *sagsøger 1* arv også i tilfælde af hans fars død som længstlevende ville blive beskåret til tvangsarven, såfremt han ikke meddelte samtykke til uskiftet bo.

sagsøger 1 besvarede henvendelsen med, at han var

villig til at afgive erklæring om uskiftet bo. Det hedder videre i besvarelsen af 11. februar 1979:

"Videre kan jeg meddela att jag önskar mitt namm borttagit från testamentet så som arvtagare, vara sig till skulder ellertillgångar. Här om kan upprättas vidimerat dokument om så erfordras. Evt. arv, av vilket slag det måtte vara, som härstammar från testamente i fråga och som kan påtvinges mig genom lag, kommer omedelbart att omvandlas i likvida medel och obeskurat överlåmnas till sådan institution, som bedriver seriös cancerforskning."

Herefter fremsendte advokat Skjalm von Bülow følgende erklæring til *Sagsøger 1*

"Undertegnede *Sagsøger 1*, boende _____ Sverige, der er søn af snedkermester *N1*, boende _____ 2200 København N, giver herved arveafkald efter min nævnte far.

Arveafkaldet gives til fordel for min stedmoder, *Sagsøgte 1* født Hansen, boende _____

Den arv, som jeg måtte blive tillagt efter min stedmoder giver jeg ligeledes arveafkald på til fordel for Kræftens Bekæmpelse.

Måtte min far og stedmoder samtidig afgå ved døden, er det ligeledes mit ønske at give afkald på den arv, der måtte tilfalde mig, til fordel for Kræftens Bekæmpelse."

Sagsøger 1 underskrev erklæringen den 6. august 1979 for en kyrkoherde i Nottebäck.

I 1979 udfærdigede advokat Skjalm von Bülow et udkast til testamente, som dog aldrig blev oprettet.

Testamentet har følgende ordlyd:

".....

2.

Såfremt *Sagsøgte 1* bliver den længstlevende, er det vort ønske, at hun kan hensidde i uskiftet bo såvel med vort fællesbarn

Sagsøgte 2 som mit, *N1's* særbarn *Sagsøger 2*, hvorfor vi henstiller til *Sagsøger 2*, at hun giver samtykke hertil. Det bemærkes

i så henseende, at jeg *N1* har et andet særbarn *Sagsøger 1* og denne har givet arveafkald på sin arv efter mig til fordel

for *sagsøgte 1* Arveafkaldet er vedhæftet nærværende testamente.

Giver *sagsøger 2* ikke samtykke til at *sagsøgte 1* kan hensidde i uskiftet bo, er det mit, *N1*, ønske, at hun skal arve mindst muligt efter mig.

3.

Såfremt jeg, *sagsøgte 1* dør sidst, efter at have hensiddet i uskiftet bo med såvel ovennævnte *sagsøgte 2* som *sagsøger 2* er det mit ønske, at *sagsøgte 2*, *sagsøger 2* og *sagsøger 1* skal arve hver 1/3 af det således efterladte bo.

Såfremt jeg grundet *sagsøger 2* manglende samtykke ikke har hensiddet i uskiftet bo med hende, skal boet efter mig deles således, at *sagsøgte 2* arver 2/3 og *sagsøger 1* 1/3.

4.

Såfremt jeg, *sagsøgte 1* som længstlevende i anledning af nyt ægteskab skifter efter at have hensiddet i uskiftet bo, skal boet deles således, at jeg udtager min boslod, halvdelen af fællesboet medens resten deles med 1/3 til mig og 2/3 til deling mellem de 3 nævnte børn.
...."

Derimod oprettede ægtefællerne fællestestamentet af 12. marts 1980 for notaren med følgende indhold:

".....

2.

Såfremt jeg, *N1* først afgår ved døden, er det vort ønske at *sagsøgte 1* om hun måtte ønske det, skal hensidde i uskiftet bo med vort fællesbarn, *sagsøgte 2*. Det bemærkes herved, at jeg, *N1* har to sørbørn, *sagsøger 1* der har givet arveafkald på sin arv efter mig til fordel for *sagsøgte 1*, og *sagsøger 2*. Det nævnte arveafkald er vedhæftet nærværende testamente.

Det er mit ønske, at de to nævnte sørbørn skal arve mindst muligt efter mig.

Såfremt *sagsøgte 1* måtte ønske at skifte vort fællesbo, er det mit ønske, at hun skal arve mest muligt efter mig, også i forhold til vor fællesbarn.

3.

Såfremt jeg, N1, afgår ved døden efter sagsøgte 1 bestemmer jeg, at vort fællesbarn skal arve mest muligt efter mig.

4.

Såfremt jeg, sagsøgte 1 afgår først ved døden, bestemmer jeg, at N1 såfremt han måtte ønske at skifte vort fællesbo, skal arve mest muligt efter mig.

5.

Såfremt jeg, sagsøgte 1, afgår ved døden efter N1 bestemmer jeg, at vort fællesbarn, sagsøgte 2, skal være min eneste og universelle arving.

6.

Såfremt vi måtte afgå ved døden ved den samme begivenhed bestemmer vi, at sagsøgte 2 skal arve mest muligt efter os.

7.

Ovennævnte bestemmelser skal ikke være til hinder for, at den længstlevende ændrer testamentet for så vidt angår arv, der falder efter vedkommende.

....."

Efter dødsfaldet har man ikke kunnet finde hverken det originale arveafkald eller det originale testamente.

Den mellem ægtefællerne den 21. februar 1994 oprettede ægtepagt, der er konciperet af advokat Skjalm von Bülow, har følgende ordlyd:

"ÆGTEPAGT

idet bemærkes, at vi hidtil har haft almindeligt formuefællesskab i ægteskabet.

§ 1.

Halvdelen af, hvad vi ejer, skal fremover være mit, N1'S
særeje og ligeledes skal alt, hvad jeg fremover erhverver, det være

sig ved selverhverv, arv eller gave, være mit særeje. Indtægterne af særejet samt hvad der måtte træde i stedet for særejet, skal ligeledes være mit særeje.

§ 2.

Halvdelen af, hvad vi ejer, skal fremover være mit, *Sagsøgte 5* særeje og ligeledes skal alt, hvad jeg fremover erhverver, det være sig ved selverhverv, arv eller gave, være mit særeje. Indtægterne af særejet samt hvad der måtte træde i stedet for særejet, skal ligeledes være mit særeje.

§ 3.

Nærværende ægtepagt skal være gældende i tilfælde af, at vi måtte ophæve ægteskabet ved separation eller skilsmisse.

§ 4.

Ved førstafdødes død skal dét, som førstafdøde ejer, være almindeligt formuefællesskab. Det, som længstlevende ejer, skal fortsat tilhøre denne som særeje.

Der er således aftalt skilsmissesæreje med fuldstændigt særeje for længstlevende.

.....

Lyst under nr. 21286 med bemærkning om at rette efternavn er _____ .
...."

Under sagen er der afgivet forklaringer af *Sagsøger 1*
" *Sagsøger 2* *Sagsøgte 2* *Sagsøgte 1*
og advokat Skjalm von Bülow.

Sagsøger 1 har blandt andet forklaret, at afdøde blev skilt fra hans og *Sagsøger 2's* mor, da han var 5-6 år. Han og søsteren boede herefter hos deres mor, og efter et stykke tid blev der etableret samværsordning. Faderen boede nu sammen med _____, kaldet _____. Det var spændende at besøge dem, og han var med på ferier m.v. Da faderen og _____ adopterede _____ skete der en naturlig ændring i forholdet, idet _____ jo var deres fælles barn. Der var fortsat kontakt med besøg og ved festlige lejligheder, ligesom han havde hyppige telefonsamtaler med sin far. I 1976 var faderen og _____ således på besøg hos ham og hans familie i Sverige, hvor han boede. Ca. 1 år efter ringede faderen og talte om, hvordan han kunne sikre sin familie ved død. Det næste, der

skete i den forbindelse, var henvendelsen fra advokat Skjalm von Bülow, en henvendelse som han fandt ubehagelig på grund af indholdet. Han var på det tidspunkt i begyndelsen af et karriereforløb, og han havde talt meget med sin far herom. Han talte ikke med advokaten i telefonen om henvendelsen. Han var helt indforstået med, at faderen ville sikre sin familie, men han følte sig presset. Der var intet i forholdet, der indicerede, at han ikke skulle arve sin far. Han kendte således ikke til testamenterne.

Kontakten til faderen foregik pr. telefon, idet han søgte råd hos ham. Faderen ville gerne tale med ham, der var dog forskel på samtalerne længde, idet de blev korte, såfremt faderen ikke var alene.

I sommeren 1995 besøgte han faderen sammen med sin kone og søsteren — og dennes mand. Faderen var meget glad for besøget.

Da faderen blev indlagt besøgte han ham flere gange på hospitalet, ligesom han hver dag var i telefonisk kontakt med hospitalet. De talte ikke om arv, skifte eller arveafkaldet. Dog sagde faderen på et tidspunkt under et besøg, hvor de var alene, at han var træt og ikke gad mere, men at han, *Sagsøger 1*, skulle tage det stille og roligt, det var i orden.

Han tænkte ikke på det tidspunkt over, hvad der nærmere lå heri. Først da han efter dødsfaldet fik henvendelse fra advokat Skjalm von Bülow, fandt han ud af, at faderen havde ment, at afkaldet var væk, ude af verden.

Sagsøger 2 har blandt andet forklaret, at forholdet til faderen og — var fint helt frem til, hun selv var først i tyverne. Hun og broderen, *Sagsøger 1*, blev altid vel modtaget hos dem, og hun elskede at komme der. Hun fik som broderen en henvendelse fra advokaten i 1979, men hun svarede efter at have konsulteret en advokat, at hun ikke endnu ville tage stilling til samtykke til uskiftet bo. Herefter gik det ikke så godt, idet faderen fortalte hende, at han måtte beskytte sin familie.

Den 16. juli 1995 besøgte hun sammen med sin mand, bror og dennes kone faderen for at få retableret forholdet. Alle var glade for besøget, det var lykken. Efter det besøgte hun igen faderen, ca. hver tredje uge, og faderen og — kom også i

hendes forretning. De talte aldrig om, at hun ikke havde skrevet under på samtykket. Faderen talte derimod ofte om sine økonomiske forhold, han pralede lidt. Han var også gavmild, hun fik således en pels. Faderen udtalte sjældent tingene lige ud, ofte måtte hun vende i tankerne hvad, han egentligt havde sagt.

Under et besøg på hospitalet sagde faderen, at alt var lavet, ordnet, og at der ikke var grund til at være nervøs. Med det mente han, at hun og broderen, ~~Sagsejer 1~~ nu stod lige.

Faderen havde altid orden i sine papirer, han vidste altid, hvor de lå.

~~Sagsejer 2~~ har blandt andet forklaret, at hun i blev adopteret af _____. og ~~N1~~. I hele barndommen var der en god og tæt kontakt mellem hende og forældrene. Hun husker sporadisk kontakten til sine halvsøskende, et besøg hos ~~Sagsejer 1~~. Endvidere havde hun også kontakt med _____, da hendes børn var små. Hun ved, at der ikke var kontakt især med _____ i en årrække, muligvis på grund af dennes manglende samtykke, muligvis sammenholdt med at _____ flyttede i 1979, efter at have boet i samme hus som forældrene. Hun selv flyttede hjemmefra som 19-årig og ved derfor intet om ~~Sagsejer 1~~ telefonsamtaler med faderen. Hun hørte, at kontakten til ~~Sagsejer 1~~ og _____ blev genoptaget i sommeren 1995, hvilket faderen var glad for.

Faderen blev syg i begyndelsen af 1997, han huskede ikke så godt mere, men det, hun lagde mærke til, var, at regninger ikke blev betalt til tiden, hvilket faderen altid havde sørget for. Når hun påtalte det over for faderen, svarede han, at det var i orden. Revisor sagde, at regnskab m.v. for 1996 var i orden, mens der var rod i tingene for 1997. Faderen blev tiltagende dårligere igennem 1997, og i august 1997 kom han på hospitalet, blandt andet fordi moderen ikke kunne klare det mere. Faderen var på hospitalet til 5. januar 1998, hvorefter han kom til De Gamles By, hvor han døde. Han døde af leverkræft, men var senildement og havde skrumpehjerne.

Hun var bekendt med testamentet fra 1977, og at der blev skrevet til _____ og _____ i 1979 og deres respektive svar. Faderen fortalte hende og moderen herom. Hun har aldrig hørt om, at arveafkaldet fra ~~Sagsejer 1~~ skulle være tilbagekaldt. De drøftede ikke arveforhold m.v. på hospitalet. Faderens udtal-

lelse om, at tingene var i orden, var en henvisning til testamentet og arveafkaldet, og endvidere var det hans svar på alt, når han ikke vidste, hvad han ellers skulle svare. Hun kan ikke huske, om hun har set ægtepagten før under sagen, men hun vidste, at den blev lavet for at sikre moderen mest muligt.

Sigge 7 har blandt andet forklaret, at henvendelserne til afdødes to sørbørn om samtykke til uskiftet bo var foranlediget af hendes ønske om at kunne sidde i fred og ro, såfremt han døde før hende. Det var hendes ønske i anledning af deres sølvbryllup.

Forud for ægtepagtens oprettelse havde hun og afdøde ikke talt herom. Afdøde ordnede altid selv det, der skulle skrives. Hun fik bare at vide, at hun skulle skrive under.

Hun kender intet til, at ~~hendes~~ 1 arveafkald skulle være ophævet. Hun har ikke drøftet afkaldet med afdøde. Heller ikke genoptagelsen af kontakten til de særbørn medførte, at der blev talt om arveafkaldet.

Advokat Skjalm von Bülow har blandt andet forklaret, at han har kendt afdøde i godt 30 år. I alle årene havde han løbende kontakt med afdøde, og næsten alt hvad afdøde foretog sig, havde han forinden talt med enten ham eller revisor om. Han var således involveret i næsten alt, hvad afdøde foretog sig af juridisk art, også selv om han ikke skulle lave noget for afdøde. I 1979 henvendte afdøde sig til ham, fordi han ønskede at få afklaring i forhold til sine to sørbørn i tilfælde af sin død før hustruen. Forholdet til de to sørbørn var vist ikke så godt. Han skrev derfor til de to sørbørn om samtykke til uskiftet bo. Der var en længere korrespondance med advokat. Fra ~~Sagsøger 1~~ modtog han et brev, og han talte med denne i telefonen. Under samtalen oplyste ~~Sagsøger 1~~ at relationerne mellem ham og faderen var ødelagt, og han derfor ville give afkald. Han bad om at få det skriftligt, hvilket ~~han fik~~. Afdøde var meget optaget af ~~Sagsøger 1~~ blanke arve ~~afkald~~, fordi han derved havde fået mere, end han havde betalt. Bemærkningen i afkaldet om, at eventuel arv skulle til ~~Sagsøger 1~~ Børns Bekæmpelse, var efter ~~Sagsøger 1~~ ~~den~~ tilkendegivelse, derfor er den medtaget i afkaldserklæringen. Det var ~~Sagsøger 1~~ mening, at han ikke ville arve. Han

har aldrig før sagen her sendt testamentsudkastet fra 1979 til sørbørnene. Arveafkaldserklæringen var medtaget til testamentsunderskrivelsen hos notaren. Notaren ville dog ikke medtage den som en del af testamentet. Han fortalte afdøde, at han skulle opbevare afkaldet sammen med testamentet. Bemærkningen i testamentet fra 1980 i § 2 " Det er mit ønske, at de to nævnte sørbørn skal arve mindst muligt efter mig." var alene en ex tuto bestemmelse.

Afdøde var et ordensmenneske, meget pertentlig. Fra 1997 blev han dog alderdoms- og sygdomssvækket. Afdøde havde afviklet sin virksomhed, og tillidsjobbene var faldet bort. Kontakten mellem dem var derfor ikke stor.

Han har aldrig hørt om, at arveafkaldet skulle være tilbagekaldt, og en sådan disposition ville afdøde have drøftet med ham.

Oprettelsen af ægtepagten kom i stand, idet afdøde fulgte med i ny lovgivning og derved var blevet klar over, at der var kommet nye regler om ægtepagter. Meningen var, at det ægtefællerne ejede skulle være særeje. Han fortalte afdøde, at der burde ske notering af ægtepagten både i tingbogen, for så vidt angår den faste ejendom, og i værdipapircentralen og pengeinstitutter for så vidt angår værdipapirer m.v. Det ville afdøde selv sørge for.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstand om at ~~sagsøger 1~~ arveafkald er tilbagekaldt gjort gældende, at den originale erklæring ikke findes, hvorfor den som udgangspunkt ikke kan lægges til grund. Efter forklaringerne er det usandsynligt, at erklæringen blot er blevet væk. Afdøde ville have passet på den, såfremt den fortsat skulle have virkning. Det er derfor sandsynligt, at afdøde selv har bortskaffet erklæringen, idet han ikke ønskede, at den skulle gælde. Der er intet til hinder for ensidigt at tilbagekalde et arveafkald på denne måde. Afdøde behøvede ikke at give meddelelse til nogen herom. Endvidere er afkaldet givet for 20 år siden. Sagsøger 1 _____ forstod godt, at faderen ønskede at sikre sin hustru således at hun ikke skulle udrede arv ved faderens død. Der var dog nok tænkt på den situation, hvor afdøde døde som erhvervsaktiv. Der var kontakt med faderen, og intet tydede på, at afdøde ville forbigå ~~Sagsøger 1~~. Såvel testamentet fra 1977 som udkastet fra 1979

viser, at børnene skal tage lige arv, såfremt der etableredes et uskiftet bo ved faderens død. Testamentet fra 1980 er imidlertid anderledes, måske fordi afdøde var presset. Endvidere nævner testamentet fra 1980 *sagsøger 1* som arving trods arveafkaldet. Begge sagsøgernes kontakt med afdøde intensiveredes fra 1995, og selv om afdøde ikke klart udtrykte, at *sagsøger 1* skulle arve, udtrykte afdøde dog, at alt var i orden, og der var sørget for det hele. Det betød, at afkaldet var tilbagekaldt af afdøde. Der er ingen tvivl om, at det er tilbagekaldt, og det passer med, at det originale dokument er ikke til stede længere.

Såfremt skifteretten måtte finde, at afkaldet fortsat er gældende, har sagsøgerne gjort gældende, at der er tale om bristende forudsætninger. Da afkaldserklæringen blev afgivet var det meningen, at *sagsøger 1* skulle have sin tvangsarv, blot skulle den gå til kræftforskning. Testamentet er ikke udformet i overensstemmelse hermed. Endvidere var det en forudsætning at sikre faderens ægtefælle, altså et forsørgelses- og sikringshensyn. Dette er ikke længere tilstede. Der er værdier til godt 7 mio.kr., så *sagsøgte 1* vil arve tilstrækkelige midler.

Vedrørende ægtepagten har sagsøgerne gjort gældende, at den er ugyldig på grund af manglende specifikation af ægtefællernes aktiver og manglende overdragelse af aktiver fra den ene ægtefælle til den anden. Der var fuldstændigt formuefællesskab i ægteskabet, men ægtefællerne ejede ikke aktiver i sameje. Formuleringen "halvdelen af hvad vi ejer.." tager derfor sigte på situationen ved dødsfald, altså dødsfaldssæreje, og ægtepagten er derfor en nullitet uden samtidig gaveægtepagt. Ægtepagten er endvidere ugyldig som brøkdelsæreje, idet der ikke er angivet brøker i forhold til ægtefællernes bodele.

sagsøgte har gjort gældende, at arveafkaldet fortsat er *sagsøger 1*. Det er ubestridt afgivet af *sagsøger 1* og alene det forhold, at det originale dokument ikke fremlægges, er ikke tilstrækkeligt til at statuere, at *sagsøger 1* er bortfaldet, tilbagekaldt. Ophævelsen af afkaldet er alene på meget uklare og løse udtalelser fra afdøde. Der er tale om et blankt arveafkald, og

givelsen i afkaldet om, at den arv han eventuelt ville blive påtvunget skulle gå til Kræftens Bekæmpelse, ændrer ikke herpå. Ingen påtvinges arv. Efter forklaringerne er det usandsynligt, at afdøde formløst skulle have tilbagekaldt afkaldet. Afdøde var omhyggelig, og han ville have drøftet det med sin advokat, advokat Skjalm von Bülow, blandt andet fordi det ville have indflydelse på testamentet fra 1980. Endvidere er afkaldet givet til fordel for _____ og det ville derfor næppe kunne ophæves uden dennes accept. Ifølge forklaringerne skulle tilbagekaldelsen endvidere være sket på et tidspunkt, hvor afdøde ikke var ved sine fulde fem. Det bestrides, at der kan være tale om bristende forudsætninger.

Sagsøger 1 kendte ifølge sin egen forklaring ikke til testamentet fra 1977 og udkastet fra 1979, da han meddelte arveafkald. Ændringerne fra 1977-testamentet til 1980-testamentet har ingen betydning for arveafkaldet. _____ skulle arve mest muligt i følge begge testamenter.

Med hensyn til ægtepagten har de sagsøgte anført, at konstruktionen i ægtepagten om skilsmisssæreje med fuldstændig særeje for længstlevende er fulstændig lovlig. Der er ikke krav om specifikation, idet ægtepagten omhandler alle ægtefællernes aktiver. Specifikation ville endvidere kun være nødvendig af hensyn til kreditorerne. Ægtepagten er derfor gyldig.

Rettens bemærkninger:

Den originale afkaldserklæring foreligger ikke og udgangspunktet er, at et sådan dokument skal foreligge i original for at der kan støttes ret herpå. Herefter er udgangspunktet, at der ikke foreligger et arveafkald fra _____ Sagsøger 1

Den underskrevne erklæring foreligger i kopi, og Sagsøger 1 har heller ikke bestridt at have underskrevet erklæringen.

Efter forklaringerne fortalte afdøde sin ægtefælle og fællesbarn om afkaldet, men i øvrigt talte afdøde ikke udtrykkeligt om arv og skifte efter ham med sine pårørende.

Sagsøger 1's arveafkald og Sagsøger 2's manglende samtykke til uskiftet bo blev ikke drøftet, heller ikke efter genoptagelsen af kontakten mellem afdøde og dem. Disse for-

hold blev ikke drøftet under afdødes hospitalsindlæggelse i efteråret/vinteren 1997, afdøde fremkom alene med nogle efter forklaringerne meget løse, upræcise og uklare udtalelser om, at der var orden i tingene.

Der er således ikke fremkommet forhold, der godtgør, at afdøde udtrykkeligt har meddelt at have tilbagekaldt arveafkaldet.

Skifteretten finder på baggrund heraf, at der - uanset at den originale afkaldserklæring ikke foreligger - ikke er tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at afdøde har tilbagekaldt *Sagsøger 1's* arveafkald.

Retten finder videre ikke, at afkaldet er bortfaldet som følge af bristende forudsætninger. Afkaldet må forstås som et blankt afkald, og henvisningen til at arven skulle tilfalde Kræftens Bekæmpelse understreger, at *Sagsøger 1* ikke ønskede at arve, og kan ikke efter formuleringen opfattes som et betinget arveafkald.

Vedrørende ægtepagten må det lægges til grund, at ægtefællerne ikke ejede aktiver i sameje, og at der ikke er oprettet ægtepagt om overdragelse af aktiver fra den ene ægtefælle til den anden, hvilket bestyrkes af at der ikke foretaget tinglysning herom vedrørende den afdøde tilhørende faste ejendom. Ægtepagtens bestemmelser i §§ 3-4 er i sig selv er gyldige, mens bestemmelserne i §§ 1 og 2 er upræcise ud fra de faktiske formueforhold for ægtefællerne. Der er ikke foretaget de til opfyldelsen af bestemmelserne nødvendige skridt, hvorfor ægtepagten alene må anses at skulle have virkning ved dødsfald. Retten finder herefter, at ægtepagten må anses for at være ugyldig.

Sammenfattende finder retten således, at *Sagsøger 1's* arveafkald ikke er tilbagekaldt, hvorfor han ikke er arving i boet, og at den oprettede ægtepagt er ugyldig med den virkning, at der ved dødsfaldet var almindeligt formuefællesskab mellem afdøde og efterlevende ægtefælle *Sagsøgte 1*

Med hensyn til sagens omkostninger forholdes som nedenfor

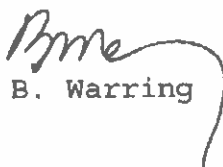
bestemt.

T H I K E N D E S F O R R E T:

Sagsøgerne, 1 og sagsøger 2 , skal
anerkende, at sagsøger 1 ikke er arving i boet efter
N1

De sagsøgte, _____ og _____
skal anerkende, at der bestod almindeligt formuefællesskab
mellem afdøde og sagsøgte 1

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til nogen anden
part.

B. Warring